

[Elisabeth Bruun Olesen]

med, at der overhovedet aldrig var nogen, der ville komme på dem, hvorfor opererer man så overhovedet med dem i lovforslaget? Hvorfor er det nødvendigt? I regeringens egne beregninger og i det bilagsmateriale, vi har fået, står der faktisk, at der er nogle mennesker, der vil komme på disse sats, så selvfølgelig er det, vi taler om, et besparelsesforslag, ikke spor andet, selv om der er fut i regeringen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det bedste ville selvfølgelig være, om den ville futte af. Fru Hanne Severinsen siger, at der bliver ingen håbløshed, og at der skal en anden regering til, hvis der skal blive håbløshed. Hvorfor opstår håbløsheden? Den opstår for det første, fordi der nu er nogle mennesker, der skal til at leve af 57.000 kr. om året.

Hidtil har systemet, som den tidligere regering skaffede, været sådan, at de mennesker, som var ude i det problem at være ledige, vidste, at folketinget havde vedtaget en lovgivning, der gjorde, at vi ikke glemte dem, at de altid havde noget at se frem til, og at vi gjorde herinde, hvad vi kunne, for at hjælpe dem.

Hvad er det, der sker nu? Nu sker der det, at de får et uddannelsestilbud, hvis man skaffer uddannelserne. Hvis de ikke får et job efter dette uddannelsestilbud, er det lige direkte over i håbløsheden. Hvem kommer så og hjælper? Hvem tager sig af dem, sådan at de i hvert fald får mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet igen? Hensigten var jo, at det skulle være bistandsloven. Nu blev det det, der økonomisk var lidt værre. Nej, der er ingen udsigt i fremtiden til, at de mennesker hjælpes på nogen måde af et folketing, som vel er sat ind for at hjælpe befolkningen. Der er ingen udsigt til, at nogen kerer sig om dem. Derfor opstår håbløsheden, og det er baggrunden for, at denne regering og det radikale venstre skaber håbløshed. Der er ingen, der tager skade af at få fedtemadder et stykke tid med dårlige indkomster, men man tager skade, hvis man ikke kan se noget lys ude i fremtiden, og det er det, der sker med dette forslag. Derfor er det urimeligt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Estrup sagde, at vi skal i gang med en helt anden indsats. Det er jeg enig i. Fru Hanne Severinsen sagde, at der her er tale om nye og gode tilbud. Når jeg så taler om voksne kvinder på omkring 45 år med 7-8 års skolegang bag sig, altså skolegang for 20-25 år siden, fremgår det, at den nye og gode indsats, som undervisningsministeren tilsyneladende forestiller sig vi skal tilbyde den gruppe af kvinder, f.eks. er at komme ind i et - bare for at tage noget - 5-årigt uddannelsesforløb på Århus universitet i datalogi. 5 år, og det er inden for 2 års tilbud, at vi giver dagpenge!

Jeg kan også tage et andet eksempel. Man kan også med denne ordning komme på Roskilde universitetscenter og få en overbygning på naturvidenskabelig basisuddannelse. Er det de nye og gode tilbud til korttidsuddannede kvinder på mellem 40 og 50 år? Jeg spørger bare.

Formanden:

Fru Hanne Severinsen har ordet for en kort bemærkning og derefter fru Lilli Gyl-denkilde.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til det sidste, meget urimelige vil jeg sige, at der selvfølgelig ikke er nogen, der forestiller sig, at man netop skal tage dem, som næsten ingen uddannelse har, og lade dem gå forrest i uddannelsessystemet. Jeg har også understreget i et tidligere indlæg, at det jo er hele uddannelsessystemet, som står til rådighed, og det, vi har brug for, er større bevægelighed på arbejdsmarkedet i al almindelighed. Det er der brug for, fordi vi netop har en regering, der er indstillet på, at vi skal have gang i beskæftigelsen, og derfor er det sandelig heller ikke regeringens hensigt, at der skal opnås besparelser ved, at man får den lavere sats. Det ville da være prægtfuldt, hvis vi slet ikke behøvede den.

Lad os nu også se, hvordan det kommer til at gå det næste par år. Jeg tror nemlig, der vil komme mange i beskæftigelse på dette her grundlag, fordi det netop, som jeg også har nævnt tidligere, tilskynder til, at man